

Publicerad 2007-07-21 14:15 av Emely

Bakom allt finns något osynligt

Jag försöker verkligen att le,
Men om någon kanske kunde se,
Igenom masken jag bär full av smink,
Skulle ni se att jag avger en vink,
I hopp om att bli räddad.

Döljer min sårbara yta långt inuti mig,
Där ingen kan komma in då jag säger nej,
Jag håller ett skådespeleri för alla som ser,
Fejkar till skratt och ler,
Ler för någonting som inte ens är sant,
Så många gånger jag stått på klippans brant,
Nära att hoppa ned men någonting drar mig tillbaka,
Mina vänners rop får mig att till liv vakna.

Bakom allt finns något osynligt,
Med massor av smink får jag något tydligt,
Jag får en mask av rädsla att byggas fram,
Men medans mitt uppbygg känner jag skam,
För varför skall jag leka någon jag inte är,
Det är därför att jag inte vet vem jag är och det tär,
För att icke veta är ingen bra egenskap.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Emely med Poeter.se id #17579 innehar upphovsrätten